

Deset mega přes půl světa

Ani v době internetu není předávání souborů zrovna jednoduchou záležitostí. My vám ukážeme, na jaká úskalí můžete narazit a jaká jsou řešení nejčastějších problémů. Představíme vám také jednu zajímavou internetovou službu, která vám může při transportu souborů pomoci.

Představte si situaci, kdy chcete předat jinému uživateli určitý soubor o velikosti přesahující 10 MB. První možností je vypálit tento soubor na CD a ten uživateli přímo předat. Toto řešení však předpokládá, že máte přístup k vypalovačce a že se se známým v nejbližší době uvidíte osobně (a budete tak mít možnost mu nosič předat). Co však dělat v případě, kdy osoba, které chcete soubor předat, bydlí v jiném městě, případně na druhé straně zeměkoule?

ŘEŠENÍ PRVNÍ: E-MAIL

Na první pohled žádný problém - od čeho máme elektronickou poštu? Přidat přílohu ke zprávě umí přece každé malé dítě. Ale i toto řešení může skrývat mnohé potíže. Málokdo totiž disponuje schránkou s takovou kapacitou, která umožňuje přijímání e-mailových zpráv s přílohou větší než pár megabajtů. Ten, kdo vlastní e-mailový účet pouze na tzv. freemailovém serveru, je pak omezen dvojnásobně: jednak je omezena celková velikost schránky (většinou to bývá kolem 10 MB, málokdy velikost schránky přesáhne 30 MB), jednak je stanovena maximální velikost jedné e-mailové zprávy, což rozhodně nebývají desítky megabajtů. Pokud byste přesto chtěli soubor druhému uživateli poslat, museli byste ho rozkouskovat a poslat po částech. Postup by navíc musel být synchronizován s příjemcem, který by musel ve své schránce neustále "umazávat" zprávy, aby se mu tam všechny zprávy s přílohou "vešly". I v případě, že váš známý používá lepší e-mailovou schránku (například v práci) s dostatečnou velikostí, nezapomeňte, že ze zasílání "velkoobjemových e-mailů" určitě nebude mít radost poštovní server ani administrátor.

ŘEŠENÍ DRUHÉ: FTP

Zkušený internetový brouzdač si určitě vzpomene na FTP (File Transfer Protocol), který má přepravu souborů přímo v názvu a v "popisu práce". Není přece nic jednoduššího než soubory pro druhého uživatele (třeba tisícovky kilometrů vzdáleného) uploadovat na určitý server FTP a poté sdělit uživateli (např. e-mailem) patřičné přístupové jméno a heslo. Je pak už jen na příjemci, kdy si soubor stáhne...

Ale i toto "snadné řešení" má své zadrhele. Přístup k serveru FTP (např. firemnímu) a možnost umísťovat zde své vlastní soubory (pro soukromé účely) má málokdo. A anonymních FTP serverů také mnoho nenajdete. Navíc je to i softwarový problém - ačkoliv ke stahování souborů ze serveru FTP lze použít i Internet Explorer, pro pohodovější práci se soubory je lepší využít FTP klienta, což nemusí být pro každého optimální řešení.

ŘEŠENÍ TŘETÍ: SOUBOR NA FREEWEBU

Další možnost, kterou jsou "freeweby", je vhodná především pro pokročilé "internetové uživatele". Pokud si totiž někde pronajmete místo pro své internetové stránky, můžete na toto místo přesunout soubory určené pro jiného uživatele. To lze provést dvěma různými způsoby. První možností je umístit na stránky odkaz, na který stačí příjemci kliknout, a poté si již může soubor uložit na svůj disk. V tomto případě má však ke stažení souboru přístup prakticky kdokoli, kdo na tuto stránku narazí. Druhou možností je umístit soubor na webhostingový server, sdělit druhému uživateli přihlašovací jméno a heslo k vašemu kontu a nechat jej, aby si soubor jednoduše vyzvedl. Toto řešení však také není příliš pružné. Pokud si totiž k tomuto účelu zřídíte účet na tzv. freehostingovém serveru (prostor je zde poskytován zdarma), musíte odsouhlasit, že účet nebudete využívat právě k těmto účelům - tedy k odkládání souborů.

Velikost poskytovaného prostoru také nebývá příliš oslnivá - většinou se jedná řádově o několik megabajtů. Navíc je třeba založit si účet na webhostingovém serveru, soubor nahrát, sdělit druhému uživateli adresu, jméno, heslo... Opět spousta dalších úkonů, které tuto činnost komplikují.

ŘEŠENÍ ČTVRTÉ: P2P SÍŤ

Tzv. P2P (čili peer to peer) síť jsme vám na stránkách našeho časopisu již několikrát představovali. Jedná se o síť, ve kterých si registrovaní uživatelé prostřednictvím specializovaných programů (Kazaa,

Gnutella, Direct Connect atd.) vyměňují různé soubory. Tyto sítě jsou známé hlavně kvůli porušování autorských zákonů, protože slouží především k výměně hudebních souborů ve formátu MP3. Avšak sítě P2P nemusí sloužit pouze k výměně nelegálních souborů. Lze je totiž použít k výměně jakýchkoliv jiných souborů, jež umístíte do adresáře, který prostřednictvím programu sdílíte s ostatními uživateli sítě. Pokud byste chtěli soubor předat svému známému tímto způsobem, je nutné se nejprve se známým domluvit a sdělit mu, kterou síť používáte (který program si tedy má instalovat). Dále je třeba druhého uživatele navigovat, aby se mu podařilo váš soubor na síti najít. I toto řešení je tedy časově náročné, a především vyžaduje zkušenějšího uživatele.

ŘEŠENÍ PÁTÉ: INTERNETOVÉ ÚSCHOVNY

Konečně se tedy dostáváme k nejelegantnějšímu řešení, jak posílat soubory přes internet, k internetovým úschovněm. Ty fungují na podobném principu jako úschovny "kamenné", které využíváte třeba na nádraží. Pouze do nich neodkládáte svá zavazadla, ale soubory. Po delším pátrání jsme na českém internetu našli pouze jednu plně funkční službu, a to na adrese www.uschovna.cz. Pojďme se podívat, co nabízí.

Jak již bylo řečeno, tato úschovna funguje na stejném principu jako úschovna klasická. Po kliknutí na tlačítko Příjem stačí vyplnit několik kolonek, z nichž nejdůležitější je e-mailová adresa toho, komu soubor posíláte. Z informací o sobě vyplňujete pouze svůj e-mail a jméno. Správnost těchto informací však nikdo nekontroluje, a tak je celá procedura s výjimkou zápisu logů zcela anonymní. Poté opět velmi jednoduchým způsobem připojíte soubory, které chcete druhému uživateli předat. Na jeden pokus můžete připojit maximálně šest souborů, každý o maximální velikosti 10 MB. K souboru lze připojit ještě krátkou zprávu a tím pro vás starost o předání souboru končí. Není třeba nikomu psát nebo dávat najevo nějaké heslo apod., protože o vše se postará systém sám. Na e-mailovou adresu vašeho známého je totiž vzápětí odeslána zpráva s oznámením, že v internetové úschovně byl uložen soubor na jeho jméno, a dále informace, jak si tento soubor může vyzvednout. To lze opravdu velmi jednoduše. Stačí totiž kliknout na odkaz a soubor se uloží na stanoveném místě. Nemusíte se také bát, že pokud by si váš známý soubor nevyzvedl okamžitě, soubor by byl smazán. Na vyzvednutí souboru má každý k dispozici 14 dnů, což je poměrně dostatečná doba. Služba funguje spolehlivě, nenechte se zmást ani tím, že oznámení o uložení zásilky není doručeno okamžitě po uložení souboru. Neoficiálně vám můžeme dokonce prozradit, že na stránky lze (velmi krátkodobě) umístit skutečně velké objemy dat (až do výše stovek megabajtů), avšak toto uložení není nijak garantováno.

ÚSCHOVNY V ZAHRAŇIČÍ

Stránek s podobnými možnostmi najdete v zahraničí hned několik. Bohužel většina z těchto úschoven funguje jako normální komerční služba, která je zpoplatněna. My jsme pro vás vybrali několik zahraničních úschoven, za jejichž používání nezaplatíte ani dolar. Bezplatnou úschovnu souborů provozuje také server Yahoo. Na adrese <http://briefcase.yahoo.com> najdete internetovou úschovnu, do které si můžete najednou odložit až 30 MB dat. Stačí si pouze vytvořit svůj účet na serveru Yahoo a zaregistrovat se. Při registraci je pouze nutné uvést platnou e-mailovou adresu. Poté získáte přístup k úschovně, do které vložíte velmi jednoduše potřebné soubory. Ty poté můžete ještě organizovat - vytvářet složky a soubory do nich přesouvat. Pokud budete chtít soubory sdílet s jinými uživateli, stačí jim odeslat ze stránek úschovny jednoduše e-mailovou zprávu, která obsahuje odkaz. Na ten stačí kliknout a druhý uživatel má okamžitě přístup ke stažení souborů uložených v úschovně. Vedle úschovny jakýchkoliv souborů získáte také možnost vytvořit si na serveru vlastní fotoalbum. Další šikovnou úschovnu dat najdete na adrese <http://www.sharemation.com>. Pokud se zaregistrujete, získáte možnost nahrát do úschovny libovolné množství souborů (limit velikosti souboru je 5 MB). Rozhraní aplikace je velmi pěkné a přehledné - podobá se programu pro správu souborů. Opět máte možnost soubory různě organizovat, vytvářet složky, stahovat soubory nebo je umísťovat do úschovny jedním kliknutím atd.

Michaela Kadlecová, autor@chip.cz

ÚSCHOVA FOTOGRAFIÍ

Chcete-li druhému uživateli předat soubory s fotografiemi a nevíte jak, máme pro vás optimální řešení. Na internetu si totiž můžete vytvořit vlastní fotoalbum. Stránky, které takovou službu nabízejí, dnes existuje mnoho: pěkné fotoalbum si lze vytvořit např. na stránkách společnosti Olympus (www.olympus.cz) nebo na portálu Quick (<http://foto.quick.cz>). Toto fotoalbum může být veřejně přístupné, nebo může být přístup k němu chráněn heslem.

